

[Anker Jørgensen.]

ikke komme nærmere ind på det, kun sige, at det, jeg sagde, var: Fortæl os først, hvad det er, I vil gøre ved de andre indkomster og indkomstgrupper. Kom med konkrete forslag, kom med et udspil, så kan det da godt være, det er muligt at finde rigtige indkomstpoltiske løsninger. Det er altså ikke en 100 pct.s eller en total afvisning, det er et spørgsmål om udspillet karakter, og dér har denne regering altså bestemt ikke indtil nu formået at lægge noget frem, som kan give os lyst til at gå ind i et samarbejde om disse problemer.

Fru Hanne Reintoft var inde på, at den godkendelse, fagbevægelsen i sin tid gav det indkomstpoltiske oplæg, som fru Hanne Reintoft var med til at vælte i 1967, vist ikke var vedtaget på en rimelig og rigtig demokratisk facon. Jeg vil gerne sige til fru Hanne Reintoft: Gå hjem og kig lidt på de stemmetal, hvormed Landsorganisationens repræsentantskab godkendte det forslag, som regeringen Krag i samarbejde med alle lønmodtagerorganisationerne havde lavet, og fru Hanne Reintoft vil konstatere, at der var en aldeles overvældende tilslutning til det. Jeg vil gerne sige, at det var ikke, fordi tilslutningen var uden visse principielle betænkeligheder, men for nu ikke at trække forhandlingerne i langdrag vil jeg blot sige, at det skyldtes bl. a. også, at vi var begyndt at få tillid til, at den samlede økonomiske politik kunne blive rimelig og kunne føres med en rimelig hensyntagen til lønmodtagerne. Når vi mente dette, var det, fordi vi for første gang stod i den situation, at vi havde et flertal, som vi vel næsten kunne kalde et lønmodtagerflertal eller et socialistisk flertal eller et flertal for en rigtig socialdemokratisk politik. Det var dette, indkomstpoltikken var et led i, den var et led i en målsætning af en langt større vidde end den snævre politik, som vi nu ser, og også den snævre vurdering, som dengang blev anlagt af nogle fra socialistisk folkeparti, undskyld, jeg skal vel sige VS, som dengang gik imod, jeg havde nær sagt med fru Hanne Reintoft i spidsen.

Jeg vil i øvrigt gerne sige til fru Hanne Reintoft, at jeg er sikker på, at hvis hun dengang havde repræsenteret det parti, hun nu repræsenterer, ville hun ikke have gjort det, hun dengang gjorde. Dengang repræ-

senterede hun som bekendt et andet parti, end hun gør nu.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forespørgerne (Per Hækkerup): Jeg bliver desværre nødt til at sige til hr. Haunstrup Clemmensen, at det undrer mig, at han ikke kan forstå, hvad der ligger i en selektiv kreditpolitik. Når hr. Haunstrup Clemmensen siger, vi driver den i forvejen, kan den jo ikke være så ganske forfærdelig urimelig. Det, vi foreslår, er, at man driver selektiv kreditpolitik med henblik på at fremme eksporten og støtte de erhverv, der konkurrerer med importen. Jeg tror nok, det er et sted, vi kommer til at havne, så jeg tror ikke, de konservative skal lægge sig alt for fast på, at det ikke kan gennemføres at sænke renten på disse områder.

Så vil jeg gerne sige, at, hvis hr. Haunstrup Clemmensen havde husket, hvad jeg sagde i formiddags, ville han vide, at vi naturligvis ikke nærer den barnagtige tro, at fordi man fordeler kreditmængden på en anden måde, vokser mængden derved. Derfor sagde jeg også, at vi som et led i vor indkomstpoltik ville gå ind for overvejelse af, hvorledes vi kan forøge opsparingen, hvorledes vi kan skaffe en større kapitalmængde. Ikke ved lån i udlandet. Jeg nævnte udtrykkelig som et andet led i indkomstpoltikken, at man må tilsigte en langsigtet lånepolitik over for udlandet med en afvikling og nedbringelse af vor gæld for øje.

I øvrigt vil jeg gerne sige, at hvis hr. Haunstrup Clemmensen vil gøre sig den ulejlighed at læse, hvad jeg sagde, vil hr. Haunstrup Clemmensen opdage, og andre vil opdage, at der var nævnt flere punkter her, end der er i noget af de regeringsoplæg, vi har drøftet i dag, men ganske vist ment som et supplement til en indkomstpoltik, som et led i en indkomstpoltik. Derfor kan jeg roligt sige, at hvis man forlader propaandaens overdrev og bevæger sig ind på den reelle politiks baner, så vil man finde, at der i socialdemokratiet, og det er kommet delvis til udtryk i dag, er en klar linje med hensyn til en alternativ økonomisk politik i forhold til det, vi hidtil har været præsenteret for fra regeringens side, jeg vil sige en langt, langt mere rimelig, socialt mere rimelig politik.